

Szczepan Dobosz

Urodzony w 1900 r. pochodzi ze wsi Brzózki w powiecie częstochowskim. W 1930r. kupił 11 ha. Gospodarstwo w Sońsku, w powiecie ciechanowskim i odtąd na stałe związał z nim swój los. Już w następnym roku włączył się aktywnie do pracy społecznej na nowym terenie. W gminie sońskiej istniały dwie szkoły rolnicze- żeńska i męska założone w Gołotczyźnie jeszcze w okresie zaborów i działał niestrudzony chłopski społecznik Wiktor Wyminko. On to wprowadził młodszego od siebie Szczepana w działalność społeczną przy rozbudowie mleczarni w Gąsocinie i rozwoju spółdzielczości wiejskiej, ułatwił kontakty z PSL „Wyzwolenie”. Odtąd zadziergnięte między nimi więzi dotyczące

chłopskich spraw przetrwały wiele lat; okres do wybuchu drugiej wojny światowej i konspirację w koszmarnych latach wojny i faszyzmu, aż do tragicznej dla Dobosza, daty wyzwolenia spod okupacji niemieckiej. Szczepan Dobosz był człowiekiem rzutkim i dobrym mówcą, toteż Wyminko na zjeździe powiatowym Stronnictwa Ludowego w Ciechanowie w 1933 r. zgłosił i poparł kandydaturę do władz stronnictwa. Dobosz zwyciężył w głosowaniu, a następnie po ukonstytuowaniu się władz Stronnictwa objął funkcję prezesa zarządu powiatowego SL, którą pełnił do roku 1937. Wówczas został wybrany przewodniczącym sądu partyjnego, co świadczyło o dużym zaufaniu jakim go ludowcy darzyli. Korzystając z doświadczeń Wiktora Wyminki, Szczepan Dobosz zorganizował w Sońsku Spółdzielnię Rolniczo-Handlową, Spółdzielnię Spożywców „Wiara” w Gołotczyźnie i filię mleczarską w Sońsku, piastując funkcję prezesa bądź członka zarządu. Do pracy społecznej pozyskiwał wielu młodych ludzi, dla których był on wzorem nie tylko działacza społecznego, lecz również rolnika. Wychodził z założenia, że sprawy chłopskie muszą wziąć sami chłopi we własne ręce, że nikt za nich tego nie zrobi. Tak jak pionierzy ruchu ludowego – zaraniarze, którzy aktywizowali wieś w myśl wysuniętego hasła: „Sami sobie”! Lecz ta szeroka działalność społeczna i polityczna Szczepana Dobosza byłaby niemożliwa, gdyby nie wspierała go mądra i gospodarna żona Marianna, która prowadziła dom i wychowywała dzieci oraz pracowała w gospodarstwie, a jak zachodziła potrzeba, zastępowała męża w pracy na roli. Dobosz uważał, że rozwój gospodarczy wsi nie będzie możliwy bez oświaty. W Sońsku, we wsi kościelnej, w której miał również siedzibę urząd gminy, nie było odpowiedniego budynku spełniającego elementarne wymogi szkoły podstawowej. Dotychczas klasy mieściły się w małym drewnianym domku i w rozrzuconych prywatnych lokalach, których izby nie były dostosowane do potrzeb szkoły. Jako członek Gminnej Rady w Sońsku Dobosz wystąpił z inicjatywą utworzenia społecznego funduszu siedmio oddziałowej szkoły podstawowej w Sońsku. Dzięki niemu gminna rada podjęła uchwałę o budowie murowanej szkoły powszechnej. Powołano społeczny fundusz, opierający się na dobrowolnych składkach rodziców. Inicjatywa ta dzięki wytrwałości i zaangażowaniu Dobosza została uwieńczona sukcesem. Siedmioklasową szkołę podstawową w Sońsku zbudowano i oddano do użytku w 1938 roku. Wybuch II wojny światowej zniweczył rozwijającą się działalność społeczną i spółdzielczą na tym terenie. Narastał terror okupacyjny. Powiat ciechanowski został włączony do III Rzeszy jako tzw. Rejencja Ciechanowska. Zamknięto polskie szkoły, zabroniono

Polakom udzielania ślubów. Masowe aresztowania, zbiorowa odpowiedzialność, rozstrzelania, wysiedlenia i wywożenia do obozów koncentracyjnych, przymusowe obozy pracy i publiczne egzekucje stały się codzienną rzeczywistością okupacyjną. Jednak organizował się ruch oporu. Powstało wiele podziemnych organizacji politycznych i wojskowych, do których wstępowali z pobudek patriotycznych najbardziej uświadomieni Polacy. Wśród nich nie zabrakło ludowców zorganizowanych w Batalionach Chłopskich. Według relacji Wyminki w czasie konspiracji pozostał Dobosz niezłomnym przedstawicielem interesów polskiego chłopca, stanął w pierwszym szeregu konspiracyjnego ruchu ludowego w obwodzie ciechanowskim. Tragiczne okazały się ostatnie święta Bożego Narodzenia poprzedzające ofensywę na froncie wschodnim. 26 grudnia 1944 roku w nocy gestapowcy aresztowali w gminie sońskiej polskich działaczy ruchu oporu. Z Sońska do ciechanowskiego gestapo przywieźli 20 aresztowanych osób, a wśród nich Wiktora Wyminko i Szczepana Dobosza. Torturowany w czasie śledztwa Szczepan Dobosz został zamordowany przez gestapowców na dziedzińcu ciechanowskiego ratusza w nocy 16.01.1945 r. wraz z innymi więźniami, na kilkanaście godzin przed wkroczeniem do Ciechanowa wojsk sowieckich. Osierocił siedmioro dzieci. Dziś rozbudowana Szkoła Podstawowa w Sońsku, do której powstania przyczynił się Szczepan Dobosz nosi jego imię. .

HISTORIA SZKOŁY PODSTAWOWEJ W SOŃSKU Początków dziejów szkoły podstawowej w Sońsku należy się doszukiwać w XIX wieku. W 1809 r powstała tutaj szkoła parafialna założona przez dziedzica wsi Pawła Gostkowskiego. Wyznaczył on dom o dwóch izbach na szkołę z ogrodem. W szkole został zatrudniony ówczesny proboszcz wsi ks. Królewiecki, oraz nauczyciel Jan Wejsow, który za pracę miał otrzymywać 500 złp, pochodzących ze składek parafialnych. W 1812 r, szkółka została zamknięta z powodu braku składek na jej utrzymanie. W 1817 r szkołę ponownie otworzono i uczęszczało do niej „dzieci męskiej płci 9, a żeńskiej 3” Nauczycielem był Wojciech Sędzimir- nauczyciel bez kwalifikacji. Później zmienił go Jan Lechniewski na którego utrzymanie została przeznaczona składka z towarzystwa parafialnego w wysokości 700 złp. Mimo licznych trudności takich jak : niski poziom nauczania, nie zawsze wysokie kwalifikacje nauczycieli oraz swobody uczęszczania dzieci na zajęcia, szkoła nadal istniała. W roku szkolnym 1819/20 na lekcje uczęszczało 18 chłopców i 10 dziewcząt. Nauczycielem był wtedy Józef Humięcki, a po nim Jakub Dąbrowski. Głównymi przedmiotami były : język polski, arytmetyka, religia. Jak podają akta wizytacyjne parafii, w latach 1821-1842 w Sońsku szkoły nie było. Pojawia się ona dopiero według jednych źródeł w 1869 , lub w 1890 r. W tym czasie władze carskie po klęsce powstania styczniowego nasilają akcję rusyfikacyjną wobec Polaków. Dzieje się to i w szkole w Sońsku gdzie od 1885 roku nauka odbywa się w języku rosyjskim. Po polsku wolno było nauczać tylko religii i j polskiego (2 godziny tygodniowo). Taka postawa władz carskich spowodowała, że w 1905 r na fali uniesienia rewolucyjnego, ludność Sońska zażądała wprowadzenia nauki w języku polskim. Niestety aż do czasów odzyskania niepodległości nauczanie w języku narodowym można było upowszechniać tylko w sposób tajny. Taka nielegalna szkółka dla 25 uczniów istniała w mieszkaniu p. Molskiej, a prowadziła ją nauczycielka Maria Nowicka. Na szkołę z prawdziwego zdarzenia trzeba było czekać aż do 1922 r, kiedy to zorganizowano w Sońsku Publiczną Szkołę Powszechną z czterema klasami. Mieściła się ona w budynku gminy i parafialniaku. Nauczycielami byli: p Miłoszowski, Roman Piotrowicz oraz Jadwiga Kurzynkówna. W następnych latach szkoła rozwijała się prężnie. W roku szkolnym 1932/33 utworzono VI klasę

obowiązkowo i VII nieobowiązkową. Największą jednak trudnością był brak odpowiedniego budynku spełniającego elementarne wymogi szkoły podstawowej. W tym okresie szkoła mieściła się aż w czterech budynkach w Sońsku : starej gminie, budynku p. Wiśniewskich, parafialniaku oraz u p. Molskich z Gołotczyzny. Mając to na uwadze Szczepan Dobosz, członek Gminnej Rady w Sońsku wystąpił z inicjatywą utworzenia społecznego funduszu 7-klasowej szkoły powszechnej w Sońsku. Dzięki niemu i społecznemu komitetowi w dniu 1 marca 1939 r oddano do użytku murowaną szkołę z czterema izbami lekcyjnymi. Niestety lekcje nie trwały długo, ponieważ we wrześniu 1939 r wybuchła II wojna światowa. W budynku szkoły okupant niemiecki ulokował Karny Obóz Pracy. Od 12.10 1941 do 17.01.1945 r przez obóz przewinęło się blisko 2000 ludzi, którzy w nieludzkich warunkach pracowali przy budowie dróg do Gąsocina i Kawęczyna, oraz przy wykopach na terenie gminy. Wielu też straciło tutaj życie. Okupanci uderzali przede wszystkim w inteligencję i księży , którzy stanowili zagrożenie dla panowania Tysiącletniej Rzeszy na tych terenach. Toteż wielu z nich pojmano i wywieziono do obozów. Między innymi tak postąpiono w przypadku kierownika szkoły w Sońsku Tadeusza Chimakowskiego i Szczepana Dobosza, którzy zostali zamordowani przez hitlerowców. Po wyzwoleniu , już 26 lutego 1945 r została wznowiona nauka w Sońsku. W pierwszych miesiącach powojennych dominowały problemy z uruchomieniem szkoły oraz brakiem wykwalifikowanej kadry. W skład grona nauczycielskiego wchodził wtedy Jan Górczyński – kierownik szkoły, Irena Sarnecka, Zofia Wasilewska, Maria Ostrowska, Halina Mossakowska, Zbigniew Bęcwałski, Tadeusz Kornatowski, ks. Stefan Budczyński. Dnia 15 lipca tego roku zakończono rok szkolny. Nadal borykano się z trudnościami materialnymi szkoły oraz brakiem pomocy naukowych, książek i zeszytów. W wakacje przywieziono z Bądkowa jeden z poniemieckich baraków, który zaczął służyć dzieciom jako świetlica szkolna. Wzrastająca liczba dzieci powodowały ciasnotę w szkole. W związku z tym gmina oddała na potrzeby szkoły budynek po dziedzicu Sońska. W nim umieszczono mieszkanie dla kierownika szkoły i pomieszczenia na cele dydaktyczne. Pierwsze lata powojenne cechuje duże zaangażowanie szkoły w Sońsku w życie tutejszej społeczności. Rodzice rozumiejąc potrzeby szkoły wspierają ją finansowo przy remontach lub wyposażaniu sal dydaktycznych. Rok szkolny 1947/48 rozpoczęło 399 uczniów w 9 klasach 7-letniej Publicznej Szkoły Powszechnej III stopnia. W tym okresie kierownictwo planowało dalszą rozbudowę szkoły oraz liczne remonty i doposażenie sal lekcyjne. Dnia 14 marca 1948 powołano Komitet Obywatelski, który podjął decyzję o rozbudowie szkoły, ponieważ dotychczasowy budynek dosłownie pękał w szwach, i nie wystarczał już na potrzeby szkoły. Ponadto decyzją władz oświatowych w 1948 zmieniono nazwę Publicznej Szkoły Powszechnej III stopnia na Szkołę Podstawową oraz wdrożono nowe programy nauczania oparte na założeniach marksistowsko-leninowskich. Przeprowadzono wtedy likwidację religii w szkole oraz wprowadzono nauczanie j. rosyjskiego. W roku 1950 dokończono rozbudowę szkoły. Od tej pory znacznie poprawiły się warunki lokalowe i dzieci mogły się uczyć już w jednym budynku. W tym okresie rozbudowuje się również sama wieś. Powstaje Państwowy Ośrodek Maszynowy (w latach siedemdziesiątych najlepszy tego typu zakład w Polsce), kolonia domków pracowniczych, Ośrodek Zdrowia itp. Dla upamiętnienia obchodów Tysiąclecia Państwa Polskiego, przed szkołą zostaje posadzonych 50 drzew i krzewów. Nadal też doposaża się szkołę w pomoce naukowe takie jak radio, telewizor. Sama szkoła zmienia wygląd bowiem w 1964 r zostaje otynkowana. W związku z wprowadzeniem 8-letniej Powszechnej Szkoły Podstawowej, placówka otrzymała 12 tys zł dodatkowo na zakup pomocy naukowych. Zakupiono

magnetofon, adapter, radio i pomoce do fizyki i chemii. Rada powiatu zakupiła dom na mieszkanie dla nauczycieli, a na placu szkolnym wywiercono studnię głębinową. W tym czasie w szkole działał zespół muzyczny prowadzony przez Jana Wiśniewskiego, oraz kółko fotograficzne prowadzone przez Tadeusza Żurawskiego. Dobrze układała się ponadto współpraca z miejscowym POM-em, który był opiekunem szkoły, i prowadził w szkole konieczne remonty. W omawianych latach uczyło się 362 uczniów w 13 klasach, z tego 10-klas na I zmianę, a 4-klasy na II zmianę. W 1971 r nadano Szkole Podstawowej imienia zamordowanego podczas okupacji działacza ludowego- Szczepana Dobosza. W tym roku kierownictwo w szkole obejmuje Kazimierz Rokicki, który w styczniu wraz z Komitetem Rodzicielskim podejmuje decyzję dalszej rozbudowy szkoły. Patronuje jej miejscowy POM służąc odpowiednim zapleczem technicznym i wykwalifikowaną kadrą. Według zarządzenia odgórnego władz państwowych w 1974 r w Sońsku została powołana Zbiorcza Szkoła Gminna do której należą punkty filialne w Bieńkach Karkutach, Drażenie, Ciemnowku i Ciemnienie. Zostaje zakończona budowa nowej świetlicy wraz ze stołówką oraz pomieszczeniem na bibliotekę szkolną. Oddano również do użytku kotłownię, centralne ogrzewanie. Rozpoczęta również zostaje budowa sali gimnastycznej, która zostaje oddana do użytku w 1976 r. Mimo tych inwestycji, panuje nadal ciasnota lokalowa. Spowodowane jest to dużą liczbą uczniów. W szkole istniało 17 oddziałów, a szkoła dysponowała tylko 13 izbami lekcyjnymi. W związku z tym utworzono II zmianę nauki. W szkole w Sońsku łącznie z filiami pracowało wtedy 32 nauczycieli, którzy uczyli 421 uczniów. Zmieniała się również obsada dyrektorska. W 1976 r. dyrektorem Zbiorczej Szkoły Gminnej był Stanisław Cetliński, a w 1981 Barbara Sobolewska (do 31 sierpnia 1990 r). W tych latach do szkoły uczęszczało 388 uczniów. Wprowadzono również nowe stanowisko- inspektor oświaty. Pierwszym był p. S. Cetliński, a od 1 11.1987 r funkcje tę pełnił Marek Reszka. Dniem 1 .09 1990 p. M. Reszka został dyrektorem szkoły w Sońsku. Po upadku systemu socjalistycznego przywrócono naukę religii w szkole, nastąpiły zmiany programów nauczania. Nadal jednak palącym problemem pozostawały sprawy lokalowe. Szkoła potrzebowała rozbudowy. Sytuację częściowo rozwiązano w 1991 r., gdy likwidowano przyzakładową szkołę zawodową, a budynek tej szkoły przekazano szkole podstawowej. Od tej pory dzieci z klas I-III uczą się w przekazanym budynku, a pozostałe klasy IV-VI uczęszczają do gmachu głównego. Mimo tego w 1999 r podjęto decyzję o kolejnej już w dziejach rozbudowie szkoły w Sońsku. Było to podyktowane między innymi reformą oświaty rządu Jerzego Buzka, która w miejsce 8-klasowej szkoły podstawowej utworzyła 6- klasową szkołę podstawową i 3-letnie gimnazjum. Rozpoczęcie budowy nastąpiło w marcu 2001 r. a zakończyło się 2002 r. Dobudowano nowe skrzydło mieszczące 3 dodatkowe pracownie lekcyjne (szkoła podstawowa) oraz szereg pomieszczeń pomocniczych (całkowicie nowe łazienki) Ponadto dobudowano małą salkę gimnastyczną. W planach znajduje się powiększenie zaplecza dużej sali gimnastycznej. Zmiany nastąpiły również na stanowisku dyrektora szkoły. Nowym dyrektorem został w 2005 r. wybrany p. Włodzimierz Drażek, a wicedyrektorem została p. Jolanta Teklińska.

DZIEJE SZKOŁY PODSTAWOWEJ W SOŃSKU

- 1809 założenie przez dziedzica wsi Sońsk, pana Gostkowskiego szkoły elementarnej w Sońsku (100 dzieci obojga płci; nauczyciel – Jan Wejsow)
- 1812 zamknięcie szkoły z powodu braku wpłaty składki szkolnej przez ludność parafii, którą wyznaczył Powiatowy Dozór Szkolny
- 1817 wznowienie działalności szkoły (9 chłopców, 3 dziewczynki ; nauczyciele Wojciech Sendzimir, Jan Lechniewski)
- 1819/20 do szkoły uczęszczało 18 chłopców i 10 dziewcząt ; nauczycielem był Józef Humięcki, a po nim Jakub Dąbrowski
- 1820–1821 szkoła w Sońsku nadal istniała, uczęszczało do niej około 70 uczniów głównymi przedmiotami były : język polski, arytmetyka, religia
- 1821–1842 prawdopodobnie w tym czasie szkoła elementarna w Sońsku nie istniała
- 1867 powstanie gminy Sońsk o obszarze 18 144 hektarów i z 5646 mieszkańcami
- 1869 ponowne powstanie szkoły w Sońsku
- 1885 cały proces nauczania odbywał się w języku rosyjskim, po polsku wolno było nauczać tylko religii
- 1905 przyjęcie zdecydowanej postawy w walce o narodową szkołę przez ludność Sońska i zażądania wprowadzenia nauki w języku polskim
- X 1905 wejście w życie przepisu, na mocy którego Królestwo Polskie otrzymało prawo organizowania szkół prywatnych z polskim językiem nauczania
- VI 1912 założenie przez nauczycielkę Marię Nowicką w mieszkaniu pani Molskiej tajnej szkółki dla 25 uczniów , która funkcjonowała aż do zakończenia wojny z Rosją w 1920 r
- 1922 zorganizowanie w Sońsku Publicznej Szkoły Powszechnej, z czterema oddziałami, która mieściła się w budynku gminy i parafialniaku ; nauczycielami byli pan Miłoszewski, Roman Piotrowicz i Jadwiga Kurzynkówna
- 1925/26 do szkoły uczęszczało 203 uczniów
- 1930/31 powstanie 5 – klasowej szkoły w Sońsku
- 1932/33 utworzenie VI klasy obowiązkowej dla wszystkich dzieci i klasy VII która była nieobowiązkowa
- 01.03.1939 oddanie do użytku szkoły z czterema izbami lekcyjnymi wybudowanej z inicjatywy Szczepana Dobosza
- 01.09.1939 wybuch drugiej wojny światowej utworzenie w szkole Karnego Obozu Pracy. Od 12 . 10 . 1941 – 17. 01 . 1943 przez udręki i głód w tym obozie przeszło około 2000 ludzi; nauczyciele, księża inżynierowie, robotnicy i Żydzi. Wiele z tych osób pozostawiło życie w jej murach
- IV 1940 rozstrzelanie ówczesnego kierownika szkoły Tadeusz Chimakowskiego
- 17.01.1945 wyzwolenie Sońska i okolic
- 26.02.1945 wznowienie nauki w wyzwolonym Sońsku z inicjatywy Jana Górzyńskiego (pseudonim Czesław Brdak) wprowadzenie jednolitego programu, a przede wszystkim jednorocznych klas
- 15.07.1945 zakończenie roku szkolnego, po pięciu miesiącach nauki
- Wakacje 1945przewiezienie z Bądkowa jednego z baraków, ustawienie go koło szkoły i utworzenie w nim świetlicy szkolnej ; zaadaptowanie na potrzeby

szkoły budynku, w którym do 1939 r mieszkał dziedzic Perzanowski (aresztowany i wywieziony z Sońska)

- 1945/1946 kierownikiem szkoły zostaje Jan Ostrowski, w związku z „wypożyczeniem” na jeden rok do Rypina, Jana Górzyńskiego
- lato 1946 zelektryfikowanie miejscowości i szkoły powrót do Sońska Jana Górzyńskiego
- 1946/1947 zaangażowanie szkoły w życie tutejszej społeczności
- 1947/1948 rozpoczęcie nauki przez 399 uczniów w 9 klasach 7 – letniej Publicznej Szkole Powszechnej III stopnia ; ustalenie dyżurów nauczycieli w szkole
- 14.03.1948 podjęcie decyzji rozbudowy nowej szkoły przez Komitet Obywatelski Szkoły Powszechnej w Sońsku objęcie kierownictwa szkoły przez Eugeniusza Brzozowskiego rok szkolny 1947 /48 skończyło 407 uczniów, z których aż 64 osoby nie otrzymały promocji do klas starszych
- IX 1948 Włodzimierz Kluszczyński kierownikiem szkoły(funkcję tę pełnił do 1955 roku
- 1948/1949 zmiana nazwy zamiast Publicznej Szkoły Powszechnej III stopnia powstaje Szkoła Podstawowa opracowanie i wdrożenie nowych programów nauczania, opartych na założeniach marksistowsko – leninowskich wprowadzenie nauczania języka rosyjskiego począwszy od klasy V, po 2 godziny tygodniowo działalność na terenie szkoły takich organizacji młodzieżowych jak : ZHP, PCK, Spółdzielnia Uczniowska, ZNP, Szkolne Koło „ Odbudujmy Warszawę ” powołanie Komisji Naukowo – Wychowawczej, w związku z narastającymi problemami wychowawczymi działalność Komitetu Rodzicielskiego : zakupienie kałamarzy do atramentu, radiofonizowanie szkoły, dożywianie dla dzieci biednych
- 1950 dokończenie rozbudowy szkoły założenie w szkolnej kancelarii aparatu telefonicznego (koszt 4000)
- 1950/1951 zmiany programów nauczania z języka polskiego, nauki o Polsce i świecie współczesnym, z historii i geografii działalność świetlicy szkolnej w godzinach od 15 . 30 do 17 . 30 (odrabianie lekcji, zajęcia wyrównawcze, zabawy, gry) zakupienie przez komisję dożywiania kotła, naczyń kuchennych oraz kubeczków do kawy
- VIII 1956/57 przejście szkoły przez nowego kierownika z Gołymina – Stanisława Lesińskiego
- 1958 rozpoczęcie budowy Ośrodka Zdrowia
- 1959 wprowadzenie nowego programu nauczania w Szkole Podstawowej posadzenie przed szkołą 50 drzew i krzewów

- I 1961 wprowadzenie 8 – letniej Powszechnej Szkoły Podstawowej zakończenie budowy szkoły w Drażewie usunięcie nauki religii ze szkół zakupienie dla szkoły przez Komitet Rodzicielski telewizora „Wawel ”
- 1962 założenie w szkole przez organistę Jana Wiśniewskiego zespołu muzycznego rozpoczęcie budowy szkoły w Ciemnowie
- 1964 otynkowanie Szkoły Podstawowej w Sońsku
- 1965/66 zakupienie przez szkołę magnetofonu, adaptera z głośnikami, radio wywiercenie na placu szkolnym studni głębinowej zakupienie przez Radę Powiatu domu dla nauczycieli
- 1969 odznaczenie Krzyżem Kawalerskim Odrodzenia Polski kierownika szkoły, Stanisława Lesińskiego powstanie w szkole kółka

fotograficznego, założonego przez Tadeusza Żurawskiego W szkole uczyło się 362 uczniów w 13 klasach, z tego 10 klas uczyło się na I zmianę, a 4 klasy na II zmianę

- 1971 nadanie Szkole Podstawowej imienia zamordowanego w czasie okupacji rolnika i działacza ludowego – Szczepana Dobosza
- 1972 objęcie kierownictwa szkoły przez Kazimierza Rokickiego podjęcie decyzji o dalszej rozbudowie szkoły
- 01.09.1974 powołanie w Sońsku Zbiorczej Szkoły Gminnej, do której należą punkty filialne w : Bieńkach, Drażewie, Ciemniewku, Ciemniewi K. Trzeciakiewicz Gminnym Dyrektorem Szkół Zakończenie budowy nowej świetlicy wraz ze stołówką, biblioteką szkolną oraz kotłownią
- 1974/75 z dożywiania w świetlicy szkolnej korzystają dzieci dojeżdżające w liczbie 120 osób Tadeusz Chmieliński dyrektorem szkoły w Sońsku
- 1976 oddanie do użytku sali gimnastycznej utworzenie II zmiany nauki w szkole, w związku z ciasnotą lokalową szkoła w Sońsku posiadała 4 punkty nauczania : Bieńki, Drażewo, Ciemniewo, Ciemniewko Pracowało 32 nauczycieli; łącznie z filiami było 25 oddziałów, w których uczyło się 421 uczniów. Z dożywiania korzystało około 160 uczniów, w okresie zimy uczniowie korzystali także z dożywiania „szklanką gorącego mleka ” zorganizowanie szatni p. Stanisław Cetliński dyrektorem Zbiorczej Szkoły Gminnej p. Kazimierz Rokicki dyrektorem szkoły w Sońsku p. Danuta Konecka kierownikiem świetlicy
- 1977 p. Barbara Sobolewska wicedyrektorem Szkoły Podstawowej
- 1978/79 rozpoczęcie nauki przez uczniów w dziesięcioletniej szkole zreformowanej p. Halina Kędziarska zastępcą Gminnego Dyrektora Szkół p. Piotr Krupiński wychowawcą świetlicy
- 1981/82 do szkoły w Sońsku uczęszczało 363 uczniów, promowanych 335 p. Barbara Sobolewska dyrektorem Szkoły Podstawowej w Sońsku (do 31 sierpnia 1990r) praca szkoły w okresie stanu wojennego na terenie szkoły działają : Spółdzielnia Uczniowska, PCK, LOP wstrzymuje się organizowanie różnych imprez, nie dotyczy to konkursów przedmiotowych, olimpiad ; zajęcia dydaktyczno – wychowawcze powinny być organizowane do godziny 18 miesięczna opłata za obiady wynosiła 276 zł.
- 1984/85 obowiązek noszenia przez uczniów tarcz szkolnych na rękawach p. Piotr Krupiński wicedyrektorem szkoły p. Stanisław Cetliński inspektorem oświaty (do 30 września 1987)
- 1986 przeniesienie biblioteki do nowego pomieszczenia
- 25.02.1986 do szkoły w Sońsku uczęszczało 388 osób
- 1986/87 kierownikiem szkoły w Bieńkach była p. Urszula Cywińska, Drażewie – p. Z. Kołakowska, w Ciemniewie – p. B. Rymaszewska Wprowadzenie praktyki uczniowskiej
- 01.11.1987 objęcie funkcji inspektora oświaty przez p. Marka Reszkę (funkcję tę pełnił do 27 maja 1990 r)
- 1988 ustanowienie jednego dnia w tygodniu dniem kolorowym i bez tarcz zorganizowanie skrzynki pytań
- 01.09.1990 p. Marek Reszka dyrektorem Szkoły Podstawowej w Sońsku ponowne wprowadzenie religii do szkół
- 1991 przekazanie budynku po przyzakładowej szkole zakładowej szkole podstawowej (od tej pory dzieci z klas I – III uczą się w przekazanym budynku, a pozostałe klasy IV – VIII uczęszzczają do gmachu głównego szkoły)

- 17.01 1992 oddanie do użytku „małej szkoły”
- 1999 podjęcie decyzji o rozbudowie szkoły
- 01.09.1999 powstanie 6 – klasowej Szkoły Podstawowej i 3 – letniego Gimnazjum
- marzec 2001 rozpoczęcie rozbudowy szkoły
- 2002 zakończenie rozbudowy szkoły